

1592.

ZARZĄDZENIE Nr 61 KOMISJI DEWIZOWEJ

z dnia 6 listopada 1950 r.

w sprawie sprzedaży biletów kolejowych i lotniczych oraz kart okrętowych na trasy zagraniczne.

Na podstawie art. 3 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 86, poz. 584 i z 1939 r. Nr 87, poz. 549) Komisja Dewizowa zarządza, co następuje:

§ 1. Bilety kolejowe lub lotnicze oraz karty okrętowe na trasy zagraniczne mogą być sprzedawane wyłącznie osobom, legitymującym się ważnymi paszportami zagranicznymi, uprawniającymi te osoby do wyjazdu z Polski.

§ 2. Ceny biletów kolejowych lub lotniczych oraz kart okrętowych na trasy zagraniczne, ustalone w walutach zagranicznych, winny być przeliczane przez placówki sprzedaży biletów lub kart na złote według kursu sprzedaży dewiz, obowiązującego w dniu sprzedaży biletów lub kart.

§ 3. Sprzedaż biletów kolejowych lub lotniczych oraz kart okrętowych za złote, nie pochodzące z należycie udokumentowanej odprzedaży zagranicznych środków płatniczych przez nabywców wyżej wymienionych dowodów przejazdowych, wymaga zezwolenia Komisji Dewizowej.

Zezwolenie określa zagraniczną trasę podróży oraz środek lokomocji. Określona w zezwoleniu trasa i środek lokomocji nie mogą być zmienione bez zgody Komisji Dewizowej.

§ 4. Za należyte udokumentowanie pochodzenia złotych, o którym mowa w § 3, uważa się:

- a) przedłożenie przez nabywców biletów kolejowych lub lotniczych — oryginalnych imiennych pokwitowań, rachunków lub zaświadczeń Narodowego Banku Polskiego, jednego z banków lub agentów dewizowych, stwierdzających fakt odprzedaży przez te osoby zagranicznych środków płatniczych na równowartość w złotych, co najmniej wystarczającą na całkowite pokrycie należności za nabywane bilety kolejowe lub lotnicze;
- b) przedłożenie przez nabywców kart okrętowych — oryginalnych imiennych pokwitowań, rachunków lub zaświadczeń, stwierdzających fakt odprzedaży przez te osoby dolarów U. S. A., funtów szterlingów lub franków szwajcarskich na równowartość złotych, co najmniej wystarczającą na całkowite pokrycie należności za nabywane karty okrętowe, taryfowane w walucie dolarowej lub funtowej;
- c) zapłatę zarówno za bilety kolejowe lub lotnicze, jak i karty okrętowe — czekami na Narodowy Bank Polski, płatnymi w ciężar rachunków dyplomatycznych, w tych przypadkach, gdy nabywcami są osoby legitymujące się paszportami dyplomatycznymi, wystawionymi przez rządy państw obcych, zaopatrzonymi w ważne wize wyjazdowe.

Powyższe чеки powinny posiadać stempel, nadruk lub dopisek banku „rachunek dyplomatyczny”.

Osoby czyniące zadość wskazanym pod a), b) i c) wymagom, uprawnione są do nabywania biletów kolejowych, lotniczych i kart okrętowych bez zezwoleń Komisji Dewizowej.

Placówki sprzedaży wyżej wymienionych dowodów przejazdowych obowiązane są do odnotowywania w sposób trwały i wyraźny na przedłożonych im dowodach odprzedaży zagranicznych środków płatniczych — kwoty złotych, przyjętych przez nie za sprzedane dowody przejazdowe.

§ 5. Komisja Dewizowa zezwala na sprzedaż za złote bez przedkładania dowodów odprzedaży zagranicznych środków płatniczych, wskazanych w § 4, — biletów kolejowych i lotniczych oraz kart okrętowych na trasy zagraniczne osobom legitymującym się:

- a) ważnymi paszportami zagranicznymi, wystawionymi w kraju przez uprawnione do tego władze polskie, z wyłączeniem paszportów emigracyjnych;
- b) ważnymi paszportami zagranicznymi, wystawionymi przez polskie placówki za granicą (paszporty konsularne), gdy pobyt tych osób w Polsce trwał nieprzerwanie przez okres co najmniej sześciu miesięcy od chwili przekroczenia granicy polskiej.

§ 6. Jednocześnie zezwala się na sprzedaż za złote bez przedkładania dowodów odprzedaży zagranicznych środków płatniczych, wymienionych w § 4 niniejszego zarządzenia — biletów kolejowych, lotniczych i kart okręto-

wych jedynie na trasy bezpośrednie, z wyłączeniem tras tamanych i powrotnych osobom, legitymującym się:

- a) ważnymi paszportami emigracyjnymi, wystawionymi w kraju przez uprawnione do tego władze polskie;
- b) paszportami zagranicznymi, wystawionymi przez władze państw obcych lub konsulaty tychże państw w Polsce, zaopatrzonymi w ważne wize wyjazdowe, udzielone przez uprawnione do tego polskie władze w kraju, gdy pobyt tych osób w Polsce trwał na mocy zezwoleń właściwych organów Milicji Obywatelskiej nieprzerwanie przez okres co najmniej sześciu miesięcy od chwili przekroczenia granicy polskiej.

§ 7. Powyższe przepisy mają również zastosowanie przy pobieraniu opłat za miejsca w wagonach sypialnych oraz opłat za przewóz bagażu wyjeżdżających.

§ 8. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 13 listopada 1950 r. Jednocześnie uchyla się uchwałę generalną Nr 19/I z dnia 16 maja 1949 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 21, poz. 142).

KOMISJA DEWIZOWA

H. Kotlicki, E. Wierchoń

1593.

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ „PRZODOWNIKA PRACY”

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Przodownika Pracy” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Przodownika Pracy” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 626 następujące osoby zostały wyróżnione w dniu 1 maja 1950 r. odznaką „PRZODOWNIKA PRACY”

przez Naczelną Dyрекcję Centrali Handlowej Przemysłu Motoryzacyjnego „Motozbyt”:

Brdulak Mieczysław, Dutkiewicz Józef, Mosler Henryk, Oleksiński Mieczysław.

DZIAŁ II**SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ**

1594.

ORZECZENIE Nr 29 MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 20 listopada 1950 r.

o przejęciu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Na podstawie art. 3 ust. 1 lit. b) i ust. 5 oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) wraz z późniejszymi zmianami i § 65 ust. 1 oraz § 71 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) wraz z późniejszymi zmianami

o r z e k a s i ę:

na własność Państwa zostają przejęte z dniem ogłoszenia niniejszego orzeczenia przedsiębiorstwa 3 firm, wymienionych w załączniku.

Przedsiębiorstwa te zamieszczone zostały w wykazach przedsiębiorstw ogłoszonych we właściwych Wojewódzkich Dziennikach Urzędowych na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Warszawie i co do przedsiębiorstw tych nie zostały wniesione zarzuty w terminie, określonym w § 28 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. wraz z późniejszymi zmianami.

Przedsiębiorstwa firm, wymienionych w załączniku, podlegają przejęciu na własność Państwa za odszkodowaniem w całości wraz z nieruchomościom i ruchomym majątkiem i wszelkimi prawami, wolne od obciążeń i zobowiązań z wyjątkiem zobowiązań o charakterze publiczno-prawnym, zobowiązań na rzecz polskich osób prawnych prawa publicznego, zobowiązań na rzecz osób prawnych stanowiących własność polskich osób prawnych prawa publicznego, służebności gruntowych oraz zobowiązań mających swe źródło w stosunku najmu pracy lub odpowiedzialności za czyny niedozwolone.

Nie mają znaczenia prawnego niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa, jeżeli z orzeczenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Orzeczenie to jest ostateczne i prawomocne.

MINISTER LEŚNICTWA

B. Podedworny